

Nr 40.

Av herr Nilsson, Nils Anton, m. fl., om anslag till folkskolebarns studieresor.

Under en lång följd av år beviljade riksdagen anslag till understödjande av folkskolebarns ferie- och studieresor. För första halvåret 1923 anvisades emellertid, i enlighet med Kungl. Maj:ts därom gjorda framställning, ett anslag av 125,000 kronor endast till understödjande av folkskolebarns ferieresor, varvid vidtogs den begränsningen, att nämnda anslag icke finge tagas i anspråk för andra än barn från städerna och från samhällen med över 3,000 invånare. Till studieresor beviljades inga medel, vadan barn från landsbygden blevo helt utan denna förmån. Samma var förhållandet för budgetåret 1923—1924, då anslaget upptogs till samma belopp 125,000 kr. Följande budgetår 1924—1925 upptogs anslaget till 115,000 kronor. Sänkningen föranleddes av en anmälan från järnvägsstyrelsen om att den ersättning statens järnvägar haft att uppbära under år 1923 endast uppgått till 112,000 kronor, vadan alltså en sänkning borde kunna ske med omkring 10,000 kronor.

I samband med sistnämnda anslags beviljande anhöll emellertid riksdagen, att Kungl. Maj:t måtte utfärda sådana bestämmelser beträffande folkskolebarns ferie- och studieresor, att barnens biljettavgifter kunde nedsättas till belopp motsvarande statsbanornas självkostnader. Då järnvägsstyrelsen icke inom utsatt tid till Kungl. Maj:t inkommit med begärd utredning i ärendet, hemställer departementschefen, att riksdagen måttte i avbidan på kungl. proposition i ämnet såsom ordinarie förslagsanslag bevilja 115,000 kronor för folkskolebarns ferieresor.

Talet om anslag till folkskolebarnens studieresor har nu helt och hållet tystnat. Enär landsbygdens barn icke äro i behov av ferieresor, i varje fall icke i på långt när samma utsträckning som städernas barn, så inses lätt, att njugghet, som statsmakterna nu ett antal år gjort sig skyldiga till, gått ut över enbart landsbygdens folkskolebarn. Orättvisan framstår så mycket starkare, när man besinnar, att storstädernas folkskolebarns resor ut till landet, till hav och sol, äro nära nog lika mycket studieresor, som landsbygdsbarnens resor till städerna och dess sevärigheter. Rättvisa bör emellertid vederfaras dessa små, och då de nu ända sedan 1922 varit utan nedsättning i biljettpriserna för dessa bland landsbygdens barn kunskaps- och glädjebringande resor, är det en billig begäran, att de nu, hur det än går med den bebådade kungl. proposition

nen och vad däri kommer att äskas, i nämnda avseende jämställas med städernas folkskolebarn.

På grund av vad vi sålunda anført, tillåta vi oss hemställa,

att riksdagen måtte, förutom det anslag av 115,000 kronor, som äskats till nedsättning av biljettpriserna för folkskolebarns ferieresor för budgetåret 1924—1925, bevilja jämväl 115,000 kronor till folkskolebarns studieresor för samma tid eller tillsammans för båda här angivna ändamål 230,000 kronor.

Stockholm den 19 januari 1925.

Nils Ant. Nilsson.

Elof B. Andersson.

Anders Elisson.